Babilon, þeir er hana munu vilja kaupa,
sakir fríðleiks og kunnáttu, og munu
gjefa fyrir hana mikið fje, og flytja
brott í fjarlæg lönd, svo að hann mun
aldrei til hennar frjetta. Þessu játaði
konungur, og fjekk þegar gjera eptir kau-
-pmanni mjög ríkum, og kunni margar
tungur að tala, bauð honum, að flytja
hana með sjer og selja hana; enn ekki
gjerði hann þetta til fjár, heldur sakir
heiptar; og hann flutti hana til skei-
-na, fann þar þá nóga, er hana vildu
kaupa, og seldi hana fyrir 20. marka
gulls, og 20. marka silfurs, og 20. pell
og 10. skingur af góðu efni og saumað
undir hennar, og 10. kjortla af guðvef,
og kjer eitt af gulli, það sem ekki var
annað jafngott; sá hjet Ullices, er gjerði;
enn menn kjenið var grafið af Trója,
hvernig Grikkir brutu borgarveggina
og hver vandast, er einn hann, og hver-
-su Paris leiddi Elinam, og rændi hen-
-nar bór eptir, og fjekk hana ekki;
þar var og á, hvernig Grikkir gjera yfir
hafið, enn Agamemnon leiddi skarann
yfir hafið; og margt annað var þar
á grafið, er hjer er ekki af skrifað; enn
á lokinu var, hvernig þær Venus og Pa-
llas og Júnó fundu gulleplið, og ritað
á, að sú skyldi hafa er fríðust væri,
og hvernig þær beiddu Paride, þá þær
urðu ekki ásáttar, og hvað hver þeirra
gaf honum til að kjósa fríðust: Júnó
hjet honum nógt fje, Pallas visku
og fróðleik, enn Venus þeim kann, er
gjörir hann væri yfir öllum, því að
til þess fýsti hann mest; var þetta
allt grafið þarna; enn knappurinn var
af karbunkulo, er meina ljós gjefur
í myrkri, enn mang brennandi kjerti; á
knappinum var fugl af gulli og hafði
grænan gimstein í sínum klóum, og
sýndist fuglinn lifandi; enn þetta—